

Tea Stilton

ENCANT

EL SECRETO DE LAS PRINCESAS

Estrella Polar

ENCANT

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos de Margherita Banal i Alessandra Berello / Atlantyc S.p.A.

Col·laboració editorial d'Elena Peduzzi

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli i Daniela Finistauri

Editing de Viviana Donella

Direcció artística: Francesca Leoneschi

Coberta d'Antonio de Luca

Disseny gràfic: Mauro De Toffoli i Alice Iuri / theWorldofDOT

Disseny de personatges de Silvia Bigolin

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals de Silvia Bigolin (disseny)

i Christian Aliprandi (color)

Il·lustracions de la història de Silvia Bigolin (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Coordinació artística d'Andrea Alba Benelle

Grafisme de Michela Battaglin i Federica Fontana

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Incanto. Il segreto delle principesse*

© de la traducció: 2018, Maria Llopis Freixas

© 2017, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2018, Editorial Planeta S. A.

© 2018, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: abril del 2018

ISBN: 978-84-9137-509-8

Dipòsit legal: B. 1.168-2018

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

UN SECRET EMOCIONANT

A l'*Acadèmia Reial d'Encant*, el silenci de la Torre Nacre, l'elegant dormitori de les princeses, va quedar trencat per uns passos **petits** i ràpids.

Eren uns passos que fugien...

Poc després, la porta d'una de les habitacions que donaven al passadís es va obrir i tancar amb decisió.

La **VARA** es va ajupir repenjada a la porta de fusta i va recuperar l'alè. Al cap d'un moment es va adonar que quatre ulls blaus se l'estaven mirant.

—*Ehem... hola, germanetes!*— va dir mirant les bessones.

La Nives, amb les mans a la cintura i la mirada plena de retrets, li va dir:

—Córrer pels passadissos i fer petar les portes no és un comportament adient per a una **princesa** de debò!

—Ja ho sé! —la va interrompre la Iara—. Però és que no teniu ni idea del que he descobert!

Una cosa sensacional!

La Diamant se'n va burlar:

—Espera, que intento endevinar-ho: potser que les fletxes de **SALZE BLAU** són les més ràpides? O que el flam de rosa silvestre és més bo si li afegeixes la salsa de **baies de lluna**?

La Iara va rebufar: era la germana més petita i mai se la prenien seriosament. Ja li passava quan vivien totes juntes al **Palau** del seu pare, però allà, a l'acadèmia, les coses havien empitjorat.

Va fer que no amb el cap, amb decisió:

—Doncs no! Us ho anunciaré només quan les hereves del **GRAN REGNE** estiguin totes reunides!

—D'acord —va fer la Diamant—. Crido les altres.

No va ser gaire difícil trobar les altres germanes: la **Kalea** era a la cuina provant de fer una recepta de pastís amb essències **aromàtiques**, mentre que la Samah es de-

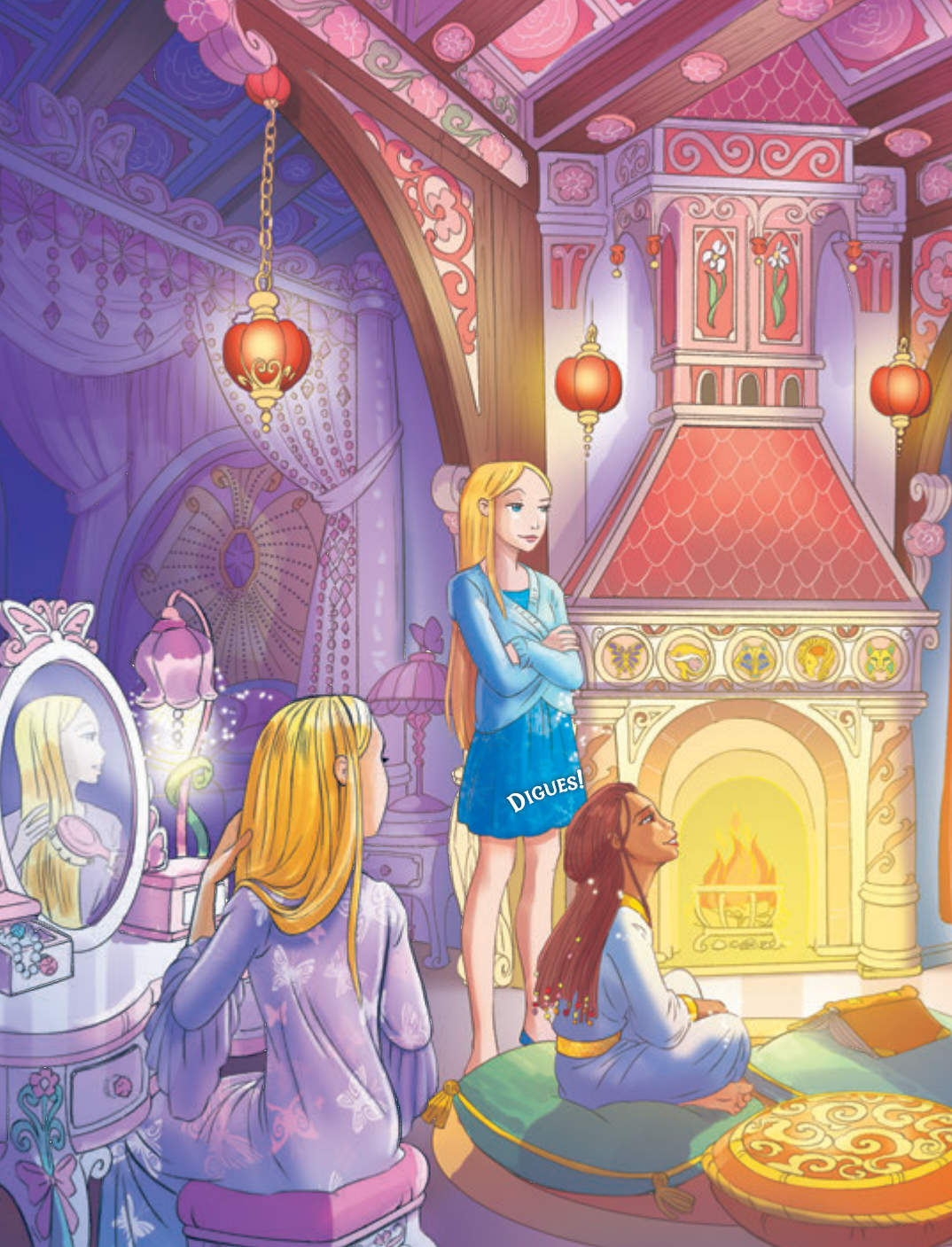

dicava a les **PLANTES** de l'hivernacle de l'acadèmia. Al cap de cinc minuts, estaven totes a la seva gran **habitació**, a punt per a aquella reunió extraordinària. La Iara es va repenjar en el seu llit amb dos-

ser, adornat amb **heura** enfiladissa i amb les troballes dels seus milers d'exploracions: plomes de Paó Milplomes, desenes de fustes i fulles de formes estranyes, escorça aromàtica d'**ALZINA ETERNA**.

Llavors es va escurar el coll:
—Amables germanes, belles donzelles, elegants **princeses**...

DIGUES!

TENIU CURIOSITAT?!

I TANT!

—Afanya't, Iara! —va exclamar la Diamant.

La *germana petita* va fer veure que no la sentia:

—He passat per davant de la sala dels professors.

La porta estava mig oberta i he *escoltat*...

—Iara! Escoltar d'amagat no està gens bé, i ho saps!

—la va interrompre la *SAMAH*.

—No és el moment de fer de germana gran assenyada... Vull saber la gran novetat, si pot ser, abans dels exàmens finals! —va intervenir la Diamant.

—Noies! No oblideu la regla d'or de les reunions de les *germanes* princeses: no ens hem de barallar! Continua, Iara... —va dir la *Kalea*.

La Iara va fer una petita reverència i va seguir:

—Gràcies. Doncs la gran novetat és... un increïble i *elegant* ball que se celebrarà aquí, a l'Acadèmia Reial d'Encant!

—Un ball dius? Que bé! —va somriure la Kalea.

—I tant! Vestits elegants, joies precioses, pentinats a l'última moda, *música* romàntica... Oh, que

bé, quines ganes que arribi el dia! —va dir la Diamant, entusiasmada.

La Nives va preguntar:

—Hi aniran tots els alumnes?

—Quina pregunta! És clar! Tots seran convidats al

Gran Ball de Primavera!

—va contestar la Iara—. I encara no us he comentat la novetat més important...

—*Quina, quina, quina?*

—va insistir la Diamant.

La Iara va mantenir la intriga un moment més i va anunciar:

—Nosaltres, les princeses, podrem triar i **CONVIDAR** els nostres cavallers!

—Com és això? —va preguntar la Nives, una mica disgustada.

—Quina idea més estranya... —va comentar la Kalea, incòmoda.

—Tranquil·les, qualsevol príncep estaria content de ser el vostre **cavaller!** —va somriure la Samah.

—El problema de la Nives és que no en troba cap que li faci el pes —va observar la *Diamant*—. Si fos per ella, aniria al ball tota sola!

—Sempre és millor que convidar un paio cursi com faràs tu... —va contestar la *Nives*.

—Noies, sisplau... —va intervenir la Kalea—. La regla entre les germanes princeses és...

—**NO BARALLAR-SE!** —van acabar les altres.

—Però, com ens ho farem per triar els nostres cavallers? —va dir la Diamant, deixant-se caure sobre el seu llit—. A l'acadèmia hi ha tants prínceps...

En Cantor és sens dubte el més **valent**; després hi ha en Karl, que és el més fascinant; l'Alfred el *refinat*, el misteriós Marlin, l'amable Teodor, l'Ermys, en Zenus...

—Jo no crec que m'atreveixi a convidar-ne cap...

—va confessar la Kalea.

Llavors es va amagar entre els **coixins** del llit, darrere d'un teló de conquilles.

—Vosaltres mateixes. A mi els nois no m'interessen —va dir la Iara, mentre desava el seu nou **ARC**.

La Nives va posar-se a dibuixar al quadern. La **SAMAH** va mirar les seves germanes i va somriure. Encara que es fessin les desmenjades, la notícia del ball les havia afectat a totes, com qualsevol esdeveniment important de la vida de l'**acadèmia**.

—Doncs jo tinc al cap el cavaller perfecte per a cadascuna de vosaltres... —va comentar amb indiferència—. Per a la Diamant, un príncep **dolç** i comprensiu. Crec que la persona adequada és en Sansor.

—Som amics, però... jo pensava en algú més refinat i **reial** —va dir la Diamant, decebuda.

—I per a mi? —va preguntar la Iara a la Samah.

—En Marl! És enginyós... *com tu!* —La Samah va continuar—: Per a la Kalea, l'Alexander. És callat, però té un esperit sensible.

La Kalea va somriure, mentre la **YARA** preguntava:

—I per a tu?

—M'agradaria convidar l'Alfred —va contestar la Samah—. I per a la Nives... ja sabem qui serà!

A la Nives allò la va agafar per sorpresa. Les seves galtes de *parcellana* es van posar vermelles com pètals de rosa.

—Qui? —va preguntar la Iara—. No deus voler dir...

—Deixeu estar les tafaneries! —va interrompre-les la *Nives*.

La Samah va somriure:

—És veritat, és hora d'anar a dormir!

Les germanes es van abandonar en dolços somnis, sense saber encara el perill que, com un buf gèlid, s'insinuava en el seu futur.